סוד הקול מן השמים

דף עבודה בעקבות סוד הקול מן השמים

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׁלָב 1: בֵּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)
- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַקּוֹל מִן הַשָּׁמַיִם"

פְּתִיחָה: הָאֵשׁ וְהַמַּיִם שֶׁבְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם לָרֶגַע, וּבוֹאוּ נִכָּנֵס יַחַד לְבֵית הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל שֶׁל זְמַן תַּנָּאִים בִּירוּשָׁלַיִם. מָה שׁוֹמְעִים? "אָמַר רַבִּי... הֲלָכָה הִיא... מֵתָר! אָסוּר!". קוֹלוֹת אַדִּירִים שֶׁל מֵאוֹת תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הַלּוֹמְדִים תּוֹרָה בְּהִתְלַהֲבוּת, קוֹלוֹת שֶׁנִּשְׁמָעִים כְּמוֹ רַעַם שֶׁל קְדֵשָׁה גּוֹלְשִׁים מִבַּעַד לַחַלּוֹנוֹת וּמְמַלְאִים אֶת הָרְחוֹב.

בְּאוֹתָם יָמִים, הָיוּ בְּיִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי יְשִׁיבוֹת עֲנָקִיּוֹת. לָאַחַת קָרְאוּ "בֵּית שַׁמַּאי" – תַּלְמִידָיו שֶׁל שַׁמַּאי הַזָּקֵן, וְלַשֵּׁנִיָּה קָרְאוּ "בֵּית הִלֵּל" – תַּלְמִידָיו שֶׁל הִלֵּל הַזָּקֵן. הַתַּלְמִידִים שֶׁל בֵּית שַׁמַּאי הָיוּ חֲרִיפִים מְאֹד. הַשֵּׂכֶל שֶׁלָּהֶם הָיָה מָהִיר וְחַד כְּמוֹ חֶרֶב שֶׁל אֵשׁ. הֵם חִפְּשׂוּ אֶת הָאֱמֶת הַמֻּחְלֶטֶת וְלֹא הָיוּ מוּכָנִים לְוַתֵּר עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה אֲפִלּוּ בְּמְעַט. מִנֶּגֶד, הַתַּלְמִידִים שֶׁל בֵּית הִלֵּל הָיוּ עֲנָוִים. הֵם הָיוּ חֲכָמִים עֲצוּמִים, אַךְ סַבְלָנִים וּמְתוּקִים כְּמַיִם, וְחִפְּשׂוּ תָּמִיד אֵיךְ לְהָקֵל עַל הָעָם הַיְּהוּדִי וּלְקָרֵב אוֹתָם.

הַמַּחֲלֹקֶת הַגְּדוֹלָה: מִי צוֹדֵק? וְהִנֵּה, הֵחֵלּוּ מַחֲלוֹקוֹת בֵּין הַיְשִׁיבוֹת. עַל עֲשָׂרוֹת וּמֵאוֹת הֲלָכוֹת הֵם הִתְוַכְּחוּ: לְדֻגְמָה: אֵיךְ מַדְלִיקִים נֵרוֹת חֲנֻכָּה? בֵּית שַׁמַּאי צָעָקוּ בְּקוֹל: "בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מַדְלִיקִים שְׁמוֹנָה נֵרוֹת, וּבְכָל יוֹם מַפְחִיתִים נֵר אֶחָד!". בֵּית הִלֵּל הֵשִׁיבוּ: "לֹא, מַדְלִיקִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן נֵר אֶחָד, וְכָל יוֹם מוֹסִיפִים וְהוֹלְכִים כִּי מַעֲלִין בַּקֹּדֶשׁ!". בֵּית שַׁמַּאי קָבְעוּ שֶׁמַּאֲכָל מְסֵיָּם הוּא אָסוּר וְטָמֵא, וּבֵית הִלֵּל קָבְעוּ שֶׁהוּא מֻתָּר וְטָהוֹר.

כָּךְ יָשְׁבוּ גְּדוֹלֵי דּוֹרֵנוּ – מֵאָה "אֵלּוּ" וּמֵאָה "אֵלּוּ", לְמֶשֶׁךְ תְּקוּפָה אֲרֻכָּה שֶׁל שָׁלוֹשׁ שָׁנִים שְׁלֵמוֹת! אֵלּוּ אָמְרוּ: "הֲלָכָה כְּמוֹתֵנוּ, שֶׁכֵּן הַסְּבָרָה שֶׁלָּנוּ צְלוּלָה יוֹתֵר!", וְאֵלּוּ אָמְרוּ: "הֲלָכָה כְּמוֹתֵנוּ, כִּי כָּךְ קִבַּלְנוּ מֵרַבּוֹתֵינוּ!". אֲבָל יְלָדִים, שִׁמְעוּ דָּבָר פֶּלֶא – אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם שָׁנְאוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי? מַמָּשׁ לֹא! אֲפִלּוּ כְּשֶׁבֵּית שַׁמַּאי אָמְרוּ עַל אֹכֶל כְּשֶׁהוּא "טָמֵא", הֵם בָּאוּ לֶאֱכֹל בַּסְּעוּדוֹת בְּבָתֵּיהֶם שֶׁל תַּלְמִידֵי בֵּית הִלֵּל! הֵם הִתְחַתְּנוּ אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, רָקְדוּ יַחַד בַּחֲתֻנּוֹת, שָׂרְבוּ שְׁלָבוֹת שֶׁל שִׂמְחָה וְאָהֲבוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי מֵהַלֵּב וּמֵהַנְּשָׁמָה. הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁלָּהֶם לֹא הָיְתָה בִּשְׁבִיל גַּאֲוָה: "מִי הֵכִי חָכָם?", הִיא הָיְתָה "מַחֲלֹקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם". כֻּלָּם רַק רָצוּ לָדַעַת – מָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בֶּאֱמֶת רוֹצֶה שֶׁנַּעֲשֶׂה?

הַקּוֹל מִן הַשָּׁמַיִם אַךְ עַד שֶׁיּוֹדְעִים מִי צוֹדֵק, אֵיךְ נִפְסֹק אֶת הֲלָכָה הַמַּעֲשִׂית? תֹּאמְרוּ לָכֶם כַּמָּה קָשֶׁה הָיָה הַמַּצָּב. וְאָז, יוֹם אֶחָד, קָרָה דָּבָר נִפְלָא שֶׁעָצַר אֶת נְשִׁימָתוֹ שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ. הַתַּלְמִידִים יָשְׁבוּ וְהִתְוַכְּחוּ, סְפָרִים פְּתוּחִים לִפְנֵיהֶם, מַצִּיגִים רְאָיוֹת מִן הַתּוֹרָה. לְפֶתַע, הַכֹּל דָּמַם. הָרוּחַ פָּסְקָה לִנְשׁוֹב מִבַּחוּץ, הַצִּפֳּרִים עָצְרוּ אֶת צִיּוּצָן, וּמִלְמַעְלָה, מֵעֵבֶר לַתִּקְרָה שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ, בָּקַע קוֹל צָלוּל, טָהוֹר וְאַדִּיר! קוֹל שֶׁאֵינֶנּוּ קוֹל שֶׁל אָדָם, אֶלָּא "בַּת קוֹל" – קוֹל מַלְאָכִי שֶׁיָּרַד יָשָׁר מִכִּסֵּא הַכָּבוֹד! הַקּוֹל הִדְהֵד בֵּין הַקִּירוֹת: "אֵלּוּ וָאֵלּוּ דִּבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים הֵן – וַהֲלָכָה כְּבֵית הִלֵּל!".

דְּמָמָה מֻחְלֶטֶת יָרְדָה עַל הָאוּלָם. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ הֶחְלִיט: שְׁנֵיכֶם אֲהוּבִים, שְׁנֵיכֶם מְכֻוָּנִים לָאֱמֶת (אֵלּוּ וָאֵלּוּ) – אֲבָל מֵעַכְשָׁו, כָּל עַם יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה לְמַעֲשֶׂה בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁפּוֹסְקִים תַּלְמִידֵי בֵּית הִלֵּל.

הַסּוֹד שֶׁל בֵּית הִלֵּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ אֶת הַבַּת קוֹל, וְשָׁאֲלוּ עַצְמָם שְׁאֵלָה עֲצוּמָה: מַדּוּעַ? הֲרֵי בֵּית שַׁמַּאי הָיוּ חֲרִיפִים וַחֲכָמִים יוֹתֵר! הַשֵּׂכֶל שֶׁלָּהֶם הָיָה עָמֹק וּמַבְרִיק וּמוֹצֵא אֶת הָאֱמֶת. וְאִם כָּךְ, מִפְּנֵי מָה זָכוּ בֵּית הִלֵּל שֶׁהֲלָכָה תִּקָּבַע כְּמוֹתָם לָנֶצַח לְכָל דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל?

כְּדַי לְהָבִין זֹאת, בּוֹאוּ נָצִיץ פְּנִימָה לְתוֹךְ הַכִּתָּה שֶׁל בֵּית הַלֵּל. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹ אֶחָד מֵחַכְמֵי הַלֵּל מַתְחִיל לְמַסֵּר שִׁעוּר לַתַּלְמִידִים הַצְּעִירִים. הוּא עָמַד בָּרֹאשׁ, הוּא נִבֹּל בְּהַנְהָנָה, "הִתְחַלְתָּ הַיּוֹם תָּמִיד כָּךְ וְכָךְ", כִּי הוּא הָיָה הַכִּי חָכָם, נָכוֹן? אֲבָל לֹא. רַבִּי נֶעֱמַד וְאָמַר לְתַלְמִידָיו בְּקוֹל עָדִין: "תַּלְמִידַי הַיְקָרִים, אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים שֶׁהַדִּין הוּא מֵתָּר. אַךְ לִפְנֵי שֶׁאַסְבִּיר לָכֶם לָמָּה כָּךְ פָּסַקְנוּ, בּוֹאוּ נִלְמַד יַחַד מָה אָמְרוּ חֲבֵרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִישִׁיבַת בֵּית שַׁמַּאי! הֵם סוֹבְרִים שֶׁהַדָּבָר אָסוּר מִסִּבָּה כָּזוֹ וְכָזוֹ. קֹדֶם כֹּל, נִכְתֹּב בַּסֵּפֶר אֶת דִּבְרֵיהֶם. רַק אַחַר כָּךְ נִכְתֹּב אֶת מָה שֶׁאֲנַחְנוּ אָמַרְנוּ!".

הַתַּלְמִידִים שֶׁל בֵּית הִלֵּל לְעוֹלָם לֹא מִהֲרוּ לִצְעֹק אֶת הַדֵּעָה שֶׁלָּהֶם. מֵרֹב עֲנָוָה שֶׁהָיְתָה בְּלִבָּם (הֵם הָיוּ "נוֹחִין וַעֲלוּבִין" – סַבְלָנִים וְרַכִּים), הֵם כִּבְּדוּ כָּל כָּךְ אֶת בֵּית שַׁמַּאי – שֶׁהָיוּ הַמִּתְנַגְּדִים שֶׁלָּהֶם בַּהֲלָכָה – עַד שֶׁהֵם לִמְּדוּ קֹדֶם אֶת הַדֵּעָה שֶׁל שַׁמַּאי, וְרַק בַּסּוֹף הִשְׁמִיעוּ אֶת מָה שֶׁהֵם עַצְמָם חוֹשְׁבִים!

וּמָה לָמַדְנוּ מִזֶּה לָעֲצַח? יְלָדִים מְתוּקִים! כָּל מִי שֶׁמַּשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ וְנוֹתֵן מָקוֹם וְכָבוֹד לְמִישֶׁהוּ אַחֵר, אֲפִלּוּ כְּשֶׁהוּא וַדַּאי צוֹדֵק בְּמֵאָה אָחוּז – הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ יָבֹא וְיָרִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה מֵעַל כֻּלָּם ("כָּל הַמַּשְׁפִּיל עַצְמוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַגְבִּיהוֹ"). בְּזְכוּת שֶׁהֵם חָשְׁבוּ תָּמִיד קֹדֶם כֹּל עַל הָאֲחֵרִים, קָבַע בּוֹרֵא עוֹלָם אֶת הַהֲלָכָה כְּמוֹתָם לָעוֹלָם וָעֶד!

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זְהוּי רִגְשִׁי בַּכִּתָּה): "יְלָדִים, מִי פַּעַם יָשַׁב עִם חָבֵר שֶׁלּוֹ, וְאָמַר לְדֶגֶמָה: 'הַכַּדּוּר הַזֶּה הוּא מְבַחוּץ!', וְהֶחָבֵר צָעַק: 'מַה פִּתְאוֹם! הוּא מִבִּפְנִים!'. אֵיךְ נִגְמָרוֹת תָּמִיד מְרִיבוֹת כָּאֵלֶּה? הָרַבֵּה פְּעָמִים בְּעֶלְבּוֹן אוֹ בִּפְצוּץ הַמִּשְׁחָק, נָכוֹן? הַיּוֹם נִשְׁמַע עַל שְׁתֵּי יְשִׁיבוֹת שֶׁהִתְוַכְּחוּ בְּמֶשֶׁךְ... שָׁלוֹשׁ שָׁנִים! וּלְעוֹלָם הֵם לֹא רָבוּ בְּלֵב, וְגַם נִלְמַד מִי קָבַע מִי צוֹדֵק."

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (לַמְסַפֵּר / לְהַדְרָכָה הַקּוֹלִית):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (אִם רְלוּוַנְטִי):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת "הַמִּשְׁחָק הַמְכַבֵּד": זַמֵּן לַלּוּחַ 2 מִשְׁתַּתְּפִים. תֵּן לָהֶם שְׁאֵלָה שֶׁמֵּתָר לְהִתְוַכֵּחַ עָלֶיהָ (לְמָשָׁל: "מָה יוֹתֵר טָעִים, שׁוֹקוֹ אוֹ וָנִילִי?"). חֻקֵּי הַמִּשְׁחָק: מֻתָּר לְךָ לְהַגִּיד לָמָּה דַּעְתְּךָ צְדוּקָה, רַק בִּתְנַאי שֶׁאַתָּה אוֹמֵר קֹדֶם בְּכָבוֹד: "חֲבֵרִי אוֹמֵר שֶׁוָּנִיל זֶה יוֹתֵר נָעִים וְקַר, וְהוּא צוֹדֵק שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה יִתְרוֹן... וַאֲנִי סוֹבֵר שֶׁ". הַמִּשְׁחָק יוֹצֵר הֲבָנָה כַּמָּה כֹּחַ יֵשׁ בַּקְּדָמַת דִּבְרֵי הֶחָבֵר.

📚 מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ הַמַּחְבֶּרֶת):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַקּוֹל מִן הַשָּׁמַיִם" — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הֵם הָיוּ חֲכָמִים עֲצוּמִים, אַךְ סַבְּלָנִים וּמְתוּקִים כְּמַיִם, וְחִפְּשׂוּ תָּמִיד אֵיךְ לְהָקֵל עַל הָעָם הַיְּהוּדִי וּלְקָרֵב אוֹתָם."?

ג. כיצד הגיב סוד הקול מן השמים למצב המתואר: "אֵלּוּ אָמְרוּ: "הַלָּכָה כְּמוֹתֵנוּ, שֶׁכֵּן הַסְּבָרָה שֶׁלָּנוּ צְלוּלָה יוֹתֵר!", וְאֵלּוּ אָמְרוּ: "הַלָּכָה כְּמוֹתֵנוּ, כִּי כָּךְ קִבַּלְנוּ..."?

ד. מה השתנה בין "קוֹל שֶׁאֵינֶנּוּ קוֹל שֶׁל אָדָם, אֶלָּא "בַּת קוֹל" – קוֹל מַלְאָכִי שֶׁיָּרַד יָשָׁר מִכִּסֵּא הַכָּבוֹד!" לבין "אַךְ לְפָנַי שֶׁאַסְבִּיר לָכֶם לָמָּה כָּךְ פָּסַקְנוּ, בּוֹאוּ נִלְמַד יַחַד מָה אָמְרוּ חֲבֵרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים..."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "וּלְעוֹלָם הֵם לֹא רָבוּ בְּלֵב, וְגַם נִלְמַד מִי קָבַע מִי צוֹדֵק."?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. ◆ שֶׁלָּב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַקּוֹל מִן _____"

ב. לָאַחַת קָרְאוּ "בֵּית שַׁמַּאי" – תַּלְמִידָיו שֶׁל שַׁמַּאי _____, וְלַשְּׁנִיָּה קָרְאוּ "בֵּית הִלֵּל" – תַּלְמִידָיו שֶׁל הִלֵּל הַזָּקֵן.

ג. הֵם הָיוּ חֲכָמִים עֲצוּמִים, אַךְ סַבְלָנִים וּמְתוּקִים כְּמַיִם, וְחִפְּשׂוּ תָּמִיד אֵיךְ לְהָקֵל עַל הָעָם הַיְּהוּדִי וּלְקָרֵב _____.

ד. בֵּית הִלֵּל הֵשִׁיבוּ: "לֹא, מַדְלִיקִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן נֵר אֶחָד, וְכָל יוֹם מוֹסִיפִים וְהוֹלְכִים כִּי מַעֲלִין _____!".

ה. אֵלּוּ אָמְרוּ: "הֲלָכָה כְּמוֹתֵנוּ, שֶׁכֵּן הַסְּבָרָה שֶׁלָּנוּ צְלוּלָה יוֹתֵר!", וְאֵלּוּ אָמְרוּ: "הֲלָכָה כְּמוֹתֵנוּ, כִּי כָּךְ קִבַּלְנוּ _____!".

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
לָאַחַת קָרְאוּ "בֵּית שַׁמַּאי" – תַּלְמִידָיו שֶׁל שַׁמַּאי הַזָּקֵן, וְלַשְּׁנִיָּה קָרְאוּ "בֵּית הִלֵּל" – תַּלְמִידָיו שֶׁל הִלֵּל הַזָּקֵן.	☐	☐	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: בֵּית הִלֵּל הֵשִׁיבוּ: "לֹא, מַדְלִיקִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן נֵר אֶחָד, וְכָל יוֹם מוֹסִיפִים וְהוֹלְכִים כִּי מַעֲלִין בַּקֹּדֶשׁ!".	☐	☐	
וְאָז, יוֹם אֶחָד, קָרָה דָּבָר נִפְלָא שֶׁעָצַר אֶת נְשִׁימָתוֹ שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ.	☐	☐	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: כְּדֵי לְהָבִין זֹאת, בּוֹאוּ נָצִיץ פְּנִימָה לְתוֹךְ הַכִּפָּה שֶׁל בֵּית הִלֵּל.	☐	☐	
הַתַּלְמִידִים שֶׁל בֵּית הִלֵּל לְעוֹלָם לֹא מִהֲרוּ לִצְעֹק אֶת הַדֵּעָה שֶׁלָּהֶם.	☐	☐	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ הַרוּחַ פָּסְקָה לִנְשׁוֹב מִבַּחוּץ, הַצִּפֳּרִים עָצְרוּ אֶת צִיּוּצָן, וּמִלְּמַעְלָה, מֵעֵבֶר לַתִּקְרָה שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ, בָּקַע קוֹל צָלוּל,...

□ ◆ שֶׁלֶב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַקּוֹל מִן הַשָּׁמַיִם

□ הַמִּשְׂחָק יוֹצֵר הֲבָנָה כַּמָּה כֹּחַ יֵשׁ בַּקְּדָמַת דִּבְרֵי הֶחָבֵר.

□ בֵּית הַלֵּל הֵשִׁיבוּ: "לֹא, מַדְלִיקִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן נֵר אֶחָד, וְכָל יוֹם מוֹסִיפִים וְהוֹלְכִים כִּי מַעֲלִין בַּקֹּדֶשׁ!".

□ אַךְ לִפְנֵי שֶׁאַסְבִּיר לָכֶם לָמָּה כָּךְ פָּסַקְנוּ, בּוֹאוּ נִלְמַד יַחַד מָה אָמְרוּ חֲבֵרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִישִׁיבַת בֵּית שַׁמַּאי!

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "הַרוּחַ פָּסְקָה לִנְשׁוֹב מִבַּחוּץ, הַצִּפֳּרִים עָצְרוּ אֶת צִיּוּצָן, וּמִלְּמַעְלָה, מֵעֵבֶר לַתִּקְרָה שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ, בָּקַע קוֹל צָלוּל,..."?

מה קרה אחרי: "אַךְ לִפְנֵי שֶׁאַסְבִּיר לָכֶם לָמָּה כָּךְ פָּסַקְנוּ, בּוֹאוּ נִלְמַד יַחַד מָה אָמְרוּ חֲבֵרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִישִׁיבַת בֵּית שַׁמַּאי!"?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
בֵּית הַלֵּל הֵשִׁיבוּ: "לֹא, מַדְלִיקִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן נֵר אֶחָד, וְכָל יוֹם מוֹסִיפִים וְהוֹלְכִים כִּי מַעֲלִין בַּקֹּדֶשׁ!".		
כְּדֵי לְהָבִין זֹאת, בּוֹאוּ נָצִיץ פְּנִימָה לְתוֹךְ הַכִּתָּה שֶׁל בֵּית הַלֵּל.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "סוד הקול מן השמים" על סוד הקול מן השמים? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "וְאָז, יוֹם אֶחָד, קָרָה דָּבָר נִפְלָא שֶׁעָצַר אֶת נְשִׁימָתוֹ שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ.".

ג. אילו סוד הקול מן השמים לא היה פועל כפי שמתואר ב־"אַךְ לִפְנֵי שֶׁאַסְבִּיר לָכֶם לָמָּה כָּךְ פָּסַקְנוּ, בּוֹאוּ נִלְמַד יַחַד מָה אָמְרוּ חֲבֵרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִישִׁיבַת..." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "וּלְעוֹלָם הֵם לֹא רָבוּ בְּלֵב, וְגַם נִלְמַד מִי קָבַע מִי צוֹדֵק." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. ◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמְּלֵא – "סוֹד הַקּוֹל מִן הַשָּׁמַיִם"

2. הֵם הָיוּ חֲכָמִים עֲצוּמִים, אַךְ סַבְלָנִים וּמְתוּקִים כְּמַיִם,...

3. אֲפִלּוּ כְּשֶׁבֵּית שַׁמַאי אָמְרוּ עַל אֹכֶל כְּשֶׁהוּא "טָמֵא", הֵם...

4. הַשֵּׂכֶל שֶׁלָּהֶם הָיָה עָמֹק וּמַבְרִיק וּמוֹצֵא אֶת הָאֱמֶת.

סיפור 144 • סוד הקול מן השמים • סוד הקול מן השמים

5. הַתַּלְמִידִים שֶׁל בֵּית הִלֵּל לְעוֹלָם לֹא מִהֲרוּ לִצְעֹק אֶת...

6. הַמִּשְׂחָק יוֹצֵר הֲבָנָה כַּמָּה כֹּחַ יֵשׁ בַּקְּדָמַת דִּבְרֵי...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "אֵלּוּ אָמְרוּ: "הֲלָכָה כְּמוֹתֵנוּ, שֶׁכֵּן הַסְּבָרָה שֶׁלָּנוּ צְלוּלָה יוֹתֵר!", וְאֵלּוּ אָמְרוּ: "הֲלָכָה כְּמוֹתֵנוּ,...".

☐ **מכתב:** כתבו לסוד הקול מן השמים בעקבות "כְּדֵי לְהָבִין זֹאת, בּוֹאוּ נָצִיץ פְּנִימָה לְתוֹךְ הַכִּתָּה שֶׁל בֵּית הִלֵּל.".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "הַתַּלְמִידִים שֶׁל בֵּית הִלֵּל לְעוֹלָם לֹא מִהֲרוּ לְצַעֵק אֶת הַדֵּעָה שֶׁלָּהֶם.".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "סוד הקול מן השמים".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
בֵּית הִלֵּל הֵשִׁיבוּ: "לֹא, מַדְלִיקִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן נֵר אֶחָד, וְכָל יוֹם מוֹסִיפִים...		
אַךְ לִפְנֵי שֶׁאַסְבִּיר לָכֶם לָמָּה כָּךְ פָּסַקְנוּ, בּוֹאוּ נִלְמַד יַחַד מָה אָמְרוּ...		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה סוד הקול מן השמים פעל באירוע "קוֹל שֶׁאֵינֶנּוּ קוֹל שֶׁל אָדָם, אֶלָּא "בַּת קוֹל" – קוֹל מַלְאָכִי שֶׁיָּרַד יָשָׁר מִכִּסֵּא הַכָּבוֹד!"?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "סוד הקול מן השמים".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מסוד הקול מן השמים ומן המעשה "סוד הקול מן השמים" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15